

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2888/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Жидишић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Светлана Голубовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4745/19 од 06.02.2020. године, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној.
ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4745/19 од 06.02.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5882/2014 од 11.04.2019. године, усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужилац спада у круг лица која имају право да, након смрти носиоца станарског права пок. ВВ, постану закупци стана који се налази у ..., у Ул. ... бр. ..., саграђен на парцели .., како је изреком наведено, а што је тужена дужна признати и трпети да се на основу ове пресуде тужилац сматра закупцем наведене непокретности и да са њим закључи уговор о закупу, у супротном ова пресуда замењује уговор о закупу. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 136.900,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 4745/19 од 06.02.2020. године, одбио жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду, а трошкови жалбеног поступка туженој нису досуђени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/2014, 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем права и правним схватањем Врховног касационог суда у погледу питања стицања својства члана породичног домаћинства који има право да, после смрти закупца, са власником стана закључи уговор о закупу, сагласно члану 7. и 9. Закона о становању ("Службени гласник РС" бр. 50/92, 99/11). Имајући у виду схватање ревидента о меродавном материјалном праву и садржину одредбе члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд указује да свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Поред наведеног, тужена није доказала да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом поднетом суду 22.07.2014. године, одређена је вредност предмета спора у овој парници у износу од 100.000,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да је предметни спор имовинскоправне природе у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Јасминка Станојевић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**